

JÉZUS URUNK TANÍTÁSA

2017. június 2.

Jézus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik meghallottátok szívetekben a hívást, és mindazokat, akik ma lélekben kísérték el benneteket e fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai nap a tanítás, amely felétek szólt, hogy: *Ne féljete, aki a testet akarja megölni, mert a lelket nem tudja.* De Én, Jézus Krisztus Uratok elmondottam e tanításnak a mondanivalóját, hogy valóban, az emberektől nem kell félnetek, és nincs olyan titok, amely fényre ne kerülne, ki nem derülne, mert minden titok időben napvilágot lát. Ezért nincs miért félnetek.¹

Majdan ez a tanítás folytatódik, hogy amit Én, Jézus Krisztus Uratok tanítványaimnak mondtam, hogy: Amit a sötétben mondok nektek, ti azt mondjátok el a világosban; amit a fületekbe sűgva hallotok, azt, menjetek föl a háztetőre, és hangos szóval hirdessétek.

Fontos, hogy el kell gondolkodni, hogy a félelem, az hogyan és meddig van jelen rajtatok és bennetek, át tudtok-e lépni, vagy megmaradtok benne. Mert ennek a tanításnak pont ez a mondanivalója, hogy nem kell félnetek, s különösképpen nem az emberektől.

És utána folytatódik ez a tanítás, úgy-e, arról, hogy ne féljete attól, aki az embert akarja megölni, mert a lelket nem tudja. Inkább törekedjete arra, hogy ismerjete fel, mert van, aki meg tudja ölni a lelket is, a testet is, és szinte a pokol tüzéhez tudja, szinte, taszítani. Mert van, aki a testre megy – fájdalom, bánat, szomorúság, ami által lehet ölni a testet. De amikor már a lelket akarják megölni, semmissé tenni, azon el kell gondolkodni, hogy talán akkor nem vagyok a jó helyen, mert hisz a Mester mit mond a tanításban? Hogy azoktól nem kell félned, aki a testedre tör. Attól félj, akinek a lelked is kell, a tested is kell, és még van neki hatalma, hogy a pokolba távolítson el, vagy taszítson el – mindegy, hogy mely szót használod. Ezeken szintén el kell gondolkozni, hogy hova tartozol, kitől kapod a tanítást, a tanítás által hogyan erősödsz meg, és hogyan ismered fel, ki az, aki a testedre tör, és ki az, aki a lelkedre. Hisz fel lehet ismerni, és lehet különbséget tenni, s a különbség által elfogadni azt, amire szükséged van a te saját életeddel, a testedben és a saját lelkeddel, ami által megerősödsz.

Úgy-e, egy fillér nem nagy érték, amiért két verebet adnak. De ez a két veréb közül még az egy sem hull a földre, anélkül, hogy az Atya ne szerezne róla tudomást. A hajad szála is számon van tartva valahol, amelyre figyelni kell, hogy tudják, hogy mennyi van – akkor hogyan kell félned attól, hogy az ember meg akarja ölni a lelket?

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Felhívás a bátor hitvallásra* (Mt 10,26–33).

Nem az ember öli meg, hanem van nála hatalmasabb és erősebb, akit fel kell ismerned, és te magad távolítsd el, hogy nincs rá szükséged. Hisz Atyám számon tart benneteket. Mert hogy ment a tanítás utolsó szakasza?

A veréb sem hullik a földre Atyám tudta nélkül.

A te hajad is számon van tartva. És te pedig bízzál, mert sokkal többet érsz, mint a verebek.

Hát, ha a szívedben jelen van a tanításom, ha szívedben jelen van a felismerésed az elfogadás által, a lélek működéséhez, és ha tudod, hogy hova tartozol és kiről kell neked bizonytságot mondanod itt lent, a Földön, mert az utolsó szakasz mit próbál felétek tükrözni?

Ha te megvallasz Engem a Földön, az emberek előtt, Én is megvallak téged Atyám előtt, aki a Mennyekben van. De ha te Engem megtagadsz a Földön az emberek előtt, akkor Én is megtagadlak Atyám előtt, aki a Mennyekben van, akihez tartozunk, akinek gyermekei vagyunk, aki által kapjuk a kegyelmeket, és működik rajtunk és bennünk a felismeréshez és az elfogadáshoz. Mert ez által tudod, hogy tőled mit vár ez a tanítás a mondanivalójában, hogy kiről és hogyan teszel bizonytságot a számadásodban, kit hogyan fogadsz el a megtapasztalásban, kivel hogyan alakítod ki a mindennapi életedet a meghívás által, hogy működjön rajtad, rajtatok, benned és bennetek. Mert a számontartás, amely fontos, mert akkor, ha hallod a tanítást, akkor bizonytságot teszel róla, és hirdeted. A tanítás a jelképeességet mondja, hogy felmész a háztetőre, és ott hirdeted. Mindenki megtalálja az ő saját körének jelenlétét, ahol bizonytságot tehet róla, hogy kihez tartozom, kinek vagyok a testvére ki az, aki tanít, ki az, akiről én bizonytságot teszek, mert akkor várhatom, hogy rólam is bizonytságot tesznek az Atyánál.

Úgy-e, milyen megnyugtató ez a bizalom, hogy ha én jót cselekszem, jól tanúskodom, a tanítás szerint élek, és nemcsak a félelemmel foglalkozom, hanem kilépek a félelem árnyékából, és megpróbálom kialakítani az életemet, és nem figyelek az embereknek azokra a cselekedeteire, ami által azt mondom, „hát talán megölnéti testemet”. De ha te nem engeded, akkor nem fogja tudni megölni. Neked kell erősnek lenned, és harcolnod. És akkor bizonytságot teszel arról, hogy hogyan tudsz számadást adni, mert rólad is számadás készült. Hisz itt most csak azt mondtam: Még a hajad szála is számon van tartva. Akkor hogy ne lenne számon tartva lelked, tested, egyéniséged, hogy valójában ki vagy, és hogyan működöl, hogyan ismered fel a felebarátod és a testvéred, hogyan szeretnél segíteni, aki lehet, hogy tőled várja a segítséget?

Ezekre oda kell figyelni, mert akkor nem az az ember vagy, akitől félni kell, hanem az az ember, aki biztos vagy abban, hogy: „Én tanútságot tehetek az Isteni Második Személyről, Jézus Krisztusról, az Ő Édesanyjáról, a Boldogságos Szent Szűzről, és akkor talán mondhatom azt, hogy én is várhatom, hogy rólam valaki tanútságot tesz a jó, megjelenő indulatában az Atyánál, a lényemről, egyéniségemről és megjelenésemről.”

Fontos, hogy ezeken el kell gondolkozni, hogy a mai tanítás, lehet, hogy azt mondjátok, hogy rövid volt. De minden szónak, ami által a mondat képződik, mondanivalója van. Minden szót meg kell érteni, fel kell ismerni, és a szerint lehet cselekedni, mert lehet, hogy ti, ha méritek, azt mondjátok: „Ó, csak egy ilyen rövid kis tanításka jött ma.” Hisz némelyek, vannak, akik így gondolkodnak. De a szónak, amiből kialakul a mondat, mert tudjuk, egy mondat nem egy szó, nem kettő szó, hanem mondhatjuk, talán háromnál elkezdődik, de van, hogy ötnél és hatnál fejeződik be. De ennek a szónak mondanivalója van, amely felétek szól a mindennapokban, hogy hogyan és miképpen alakítom ki a mindennapi életemet a felismerés és a kegyelem által.

„Érezni kell mindazt, ami által én Jézus testvére vagyok” – úgy-e, így mondjuk? A ti saját szavatok gondolatait és mondanivalóját mondom.

De ha ezt így ki tudod mondani, akkor a szerint kell cselekedned, a szerint kell elfogadni felebarátaidat, testvéreidet, akikkel ki tudtok alakítani egy jelenlétet – az engesztelésben, a szentmisén való részvételben, az imádkozásban, a megbecsülésben, a hitben és a szeretetben?

Ezek mind-mind ehhez a rövid tanításhoz tartoznak a szó mondanivalójában. Mert egy szót többféleképpen is lehet értelmezni, felismerni, elfogadni, és majdan a szerint cselekedni, mert ti mind Atyám gyermekei vagytok, és akik többet értek a verebknél, pedig a verebek is számon vannak tartva, bármelyik csak úgy nem hull le a földre, hogy Atyám ne tudjon róla tudomást szerezni. Akkor hogyan figyeli az Ő saját gyermekeit, akik Hozzája tartoznak, akik felismerték a küldetést, követést a tanúságtételben, és tudják, hova tartoznak, kit szeretnének követni a mindennapokban?

Fontos, hogy ezt a rövid, minden szó értelmének tanítását meg tudjuk érteni, fel tudjuk ismerni, és megpróbáljunk e szerint élni és cselekedni és elfogadni a felebarátot és a testvért, akikkel ki tudunk alakítani talán egy engesztelést, talán összetartozást a kapcsolattartásában, vagy talán csak annyit, hogy ha távol vagyunk egymáshoz, lélekben tudunk gondolni egymásra, lélekben tudunk imádkozni egymásért, lélekben tudunk felajánlani, és kérni a segítségnyújtást a felismerő kegyelemben és a kegyelem elfogadásában, hogy áradjon reánk, és működjön rajtunk és bennünk.

És akkor hogyan is voltak már tanítások, amelyet kiválasztott Mária testvérem is felétek szólt?

Hogy alakítsunk egységet az eggyé válásban, mert akkor vagyunk igazi testvérek, mert számíthatunk egymásra, és nem azokhoz tartozunk, akik gyűlölnek, akik haragot szítanak, és akik törekednek a széthúzásra, hanem mi az egységhez, az eggyé váláshoz szeretnénk tartozni, hogy szinte egy erős láncot képezzünk, ami által sok mindent meg lehet változtatni, mert az ima ereje összeköt, és megerősít.

Ha már az egységnél vagyunk, akkor ma ti is most várjatok az egységben, az eggyé válásban, hogy egyek legyetek, hisz elkövetkezett számotokra ez a csodálatos ünnep: a Szentlélek kiáradása. Ennek már részesei voltatok nem

egyszer és nem kétszer. Tudjátok, hogy az *Élő Evangélium* hogyan van jelen, és hogyan működhet rajtatok és bennetek, és hogyan tudtok egyé válni ezzel az *Élő Evangéliummal*. Hisz volt olyan év az esztendőök folyamán, amikor kimondottan a bűnbánat-idő az *Élő Evangéliumra* épült, és ezt adta számotokra a felismerésben, az elfogadásban és a megtapasztalásban, hogy különbséget tudjunk tenni.

Így most, mivel eljött számotokra ez a csodálatos, szép ünnep, ami összeköt majd benneteket az egységhez, az egyé váláshoz, ez a mai összekötés az egység- és az egyé váláshoz legyen kiinduló pont, hogy valójában te, aki azt mondd, hogy Hozzám tartozol, Jézus Krisztus Uradhoz, mert testvéred vagyok, mert „elfogadtál, Uram, testvérednek, és boldog vagyok, hogy Hozzád tartozhatsz, és köszönöm a meghívást az egységhez, az egyé váláshoz”. Akkor próbáld megállni, önmagadba nézni, rendet tenni magadban, és elindulni ezen a meghívott úton. Mert hogyan is szól felétek némely tanításom, amelyből most csak egyet emelek ki?

Kétfelé nem lehet szolgálni, két úton nem lehet haladni: vagy mérsz a helyes úton, és érzed a kegyelmet, vagy letérsz a helyesről, és mérsz a rossz úton. Kettőn egyszerre nem lehet menni. Kétfelé nem tudsz szeretetet árasztani a felismerésben.

És az egységet az egyé válásban csak úgy tudjátok elkezdni, hogy működhessen rajtatok és bennetek, ha önmagatokban rendet tesztek, és ez által elindultok a meghívott, helyes úton a cselekedetek, gondolatok, megtapasztalások, és érezni a szeretet működését, ami által összeköthetünk.

Én azt mondom ma nektek e ünnep közeledtével, hogy most váljatok egyé az egységhez, amit tanítványaimtól is kértem. Nyissátok meg szíveteket ehhez az egységhez az egyé válásban, és alakítsunk ki egy egységes imaláncot.

Mit jelent az egység?

Akkor cselekedjétek, ne csak beszéljétek.²

Mit kérdeztem?

Mit jelent az egység az egyé válásban?

Csöndesebben! Pianóban.

Eljött számotokra a Szentlélek-kiáradás ünnepe.

Az egységet az egyé válásban e imalánccal megkezdjük.

Nyissátok meg szíveteket és a lelket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, hisz tanítványaimat arra kértem: „Ne féljétek. Menjétek e terem emeleti részébe, maradjatok együtt az egyé válásban, és bízzatok, mert elküldöm a Vigasztalót.”

Így ma az egység egyé válásában e megkezdett imalánccal jöjjön e zúgó Lángnyelv, fényének sugarával helyezkedjen el minden testvérem feje fölött.

---

² Jézus Urunk kérésére a jelen lévő testvérek egymás kezét megfogva egyetlen láncot alkotnak.

Áradjon reátok, melegítsen, erősítsen, hogy működhessen rajtatok és bennetek, hogy érezd e ünnep szeretetének varázsát, ajándékát és kegyelmét.

És ha már érzed a Lángnyelv melegségét, ne zárkózz el előtte, nyílj meg a befogadó kegyelemhez, hogy szinte végbemenjen rajtatok és bennetek.

És érezd a melegség simogatását, a Fény villanását a Lángnyelv közeledésében, ami által megerősítelek benneteket.

És ez az ajándék ma nemcsak reátok áradt. Reménykedem, hogy egyre többen és többen megnyitottátok szíveteket, és elhelyeztétok mindazokat a szeretteitekből, az ismerőseitekből, a barátaitokból és a felebarátok jelenlétéből, hogy mellettetek legyenek, hisz kiválasztott Mária testvérem – a felkészítéséhez egy pár gondolattal megadtam, hogy felkészítsen benneteket.

Még mindig várok, hogy helyeztetok oda szeretteiteket, ismerőseiteket, közösségi testvéreiteket, hogy az egység az eggyé válásban így legyen teljes számotokra.

Ó, Fénysugár e Lángnyelvben, öleld át testvéreinket! Érintsd meg szívüket, lelküket, Fényed sugara simogassa, óvja, védelmezze, erősítse, hogy ne féljenek, örüljenek, és bízzanak, mert aki e kegyelmi ajándékot ma áraszsa reátok, felétek, arról a mai tanítás által bizonyosságot kell tenni. Mert ha ezeket megteszitek, akkor rólatok is bizonyosságot lehet tenni az Atyánál.

És akkor boldogan mondhattátok: „Köszönjük, Uram, mert szívünket, lelkünket megérintette e Lángnyelv a Fénysugárban.”

S akkor lehet énekelni, majdan, kitörő örömmel, az ünnep alkalmával, hogy: „*Szállj szívünkbe, nagy Isten*”³.

És ti ilyenkor gondoljatok e helyre, e átélt pillanatra, hogy érezd a melegséget az ének alatt is.

Ma így áradjon reátok áldásom, töltse el szíveteket és a lelketeket a tanúságtételében, és e kegyelmi ajándék, amely ma a Fénysugár szeretetével ölelt át benneteket, és meghívott az út egységéhez az eggyé válásban, hogy „hű testvér lehessen” az Isteni Második Személynek, Jézus Krisztus Uradnak, aki e meghívást adta számodra és számotokra.

Ennek reményében most áradjon reátok kiválasztott Mária és pásztor által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme töltse el szíveteket, lelketeket, és ez a meleg Fénysugár pedig öleljen át, erősítsen, óvjon és védjen, és különösképpen akkor nyújtson segítséget, amikor szomorú vagy, amikor bánatos vagy, és amikor néha a kétely a félelem felé visz, mert nem kell félni – bízni kell az egység szeretetében, az eggyé válásban.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

---

³ ti. *Hozsanna*, 98. ének